

(Dede'nin son eseridir.)

ŞEHNÂZ İLÂHÎ

Güfte: YÛNUS EMRE

Beste: DEDE EFENDİ

EV SAT

YÜ RÜK DE ĞİR MEN LER
Gi Bi DÖ NER
LER E FEN DİM EL E HAM LE VER DİN
MIŞ KÖ LER SÜ HAK ÇA KA LI BAŞA
GİR NİR DER BUN (MEYAN) LER DA (... SAZ ... (SON) LER (... SAZ...)
GÖ NÜL KÂ BE Sİ
Nİ TÂ VAF E
DER LER (... SAZ ...)

YÜRÜK DEĞİRMENLER GİBİ DÖNERLER
ELELE VERMİŞLER HAKKA GİDERLER
GÖNÜL KÂBESİNİ TÂVÂF EDERLER
MUHAMMEDİN KÖSÜ ÇALINIR BUNDA

SEMÂDA MELEKLER KANAT AÇARLAR
MÜ'MİNLER ÜSTÜNE RAHMET SAÇARLAR
BİRİ DE KILAVUZ HAKK'A UÇARLAR
MUHAMMEDİN KÖSÜ ÇALINIR BUNDA

DERVİŞ YÛNUS DER Kİ GÖR N'OLDU BANA
AŞKIN MUHABBETİ DOKUNUR CANA
AKLINI BAŞINA DEVŞİR DİVÂNE
MUHAMMEDİN KÖSÜ ÇALINIR BUNDA